

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Filozofická fakulta
Ústav česko-německých areálových studií a germanistiky

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Studijní obor:	Česko-německá areálová studia
Akademický rok:	2018/2019
Název práce:	Umělecká tvorba jako nástroj nacistické a komunistické propagandy
Autor/ka práce:	Bc. Veronika Kaštánková
Vedoucí práce:	Mgr. Hynek Látal, Ph.D.
Oponent/ka práce:	Mgr. Filip Šenk, Ph.D.

1. HODNOCENÍ OBSAHOVÉ STRÁNKY PRÁCE (hodnocení vyznačte X)	1	2	3	4	Nelze hodnotit
	Stanovení cíle/hypotéz/výzkumných otázek a míra jejich naplnění	X			
Použité metody, jejich adekvátnost a relevance ve vztahu k tématu		X			
Faktická, věcná a obsahová správnost		X			
Relevantnost tématu v rámci oboru (s ohledem na současný stav výzkumu)		X			
Interpretace výsledků		X			
Formulace závěrů práce		X			
Odborný přínos práce a její praktické využití		X			
Schopnost argumentace a kritického myšlení autora/ky		X			
2. HODNOCENÍ FORMÁLNÍ STRÁNKY PRÁCE (hodnocení vyznačte X)					
	1	2	3	4	Nelze hodnotit
Shromáždění relevantních informací (literatury a ostatních zdrojů)			X		
Provázanost a sled textu, návaznost kapitol	X				
Grafická úprava textu		X			
Jazyková a stylistická úroveň práce		X			
Práce s odborným jazykem		X			
Práce s daty, informacemi a odbornou literaturou (správnost a četnost odkazování)			X		
Vhodnost příloh (pokud je práce obsahuje)		X			

3. ZÁVĚREČNÉ SLOVNÍ HODNOCENÍ Oponenta DIPLOMOVÉ PRÁCE

Práce si pokládá podnětné a stále aktuální otázky po spojení uměleckého vyjádření v područí totalitní ideologie. Ke kladům práce patří především smysluplná a logicky sevřená struktura. Autorka dokázala přesvědčivě popsat kulturněhistorický kontext v souvislosti s politickými událostmi.

Nejsem si však jistý, zda v práci definované zaměření na tradiční výtvarná umění ve spojení s propagandou nejde proti smyslu sledování nástrojů propagandy. Ta se totiž z podstaty snaží zasáhnout co nejširší vrstvy společnosti, a tak sahá v moderní době především po moderních způsobech masové komunikace. Nakonec v samotné práci se to také projevuje v citacích hlavních dobových ideologů totalitních režimů (srov. s. 50), ale také v doprovodném obrazovém materiálu.

Za slabší stránku práce považuji ne zcela obratné zacházení s klíčovými pojmy. Kultura, která je v práci často chápána jako synonymum pro umění, je v řadě případů pojímána v širším slova smyslu jako výsledek lidské činnosti (zvláště v případě A. Hitlera nejde při používání slova kultura jen o výtvarná umění; patrné je to např. z citace na s. 35). Přesnější zacházení s tímto pojmem by autorce umožnilo hlubší interpretaci a přesnější srovnání. Za podobně nejisté považuji zacházení s definicí mýtu.

Z hlediska dějin umění je třeba upozornit na několik nepřesností a zjednodušení. Avantgardní umělci byli součástí revolučního hnutí v Rusku po jistou dobu a také jejich příklon k odmítání tradicionalismu i mistrovství formy je třeba chápat jako nástroj proměny společenských norem a zvyklostí v širokém slova smyslu. Pozdější preferování eklekticismu a socialistického realismu má jasně popsané historické souvislosti. Je škoda, že autorka se více neponořila do odborné uměleckohistorické literatury na dané téma a zůstala často u (byť velmi kvalitní) syntézy Umění po roce 1900. Nepřesné jsou povšechně popsané vztahy kubismu jako předchůdce dada, či obdobně konstruktivismu a expresionismu (s. 26).

Celkově však práce prokazuje snahu autorky se vypořádat s náročným tématem. Bystré postřehy by vyzněly lépe, kdyby byly spojeny s hlubší znalostí odborné literatury.

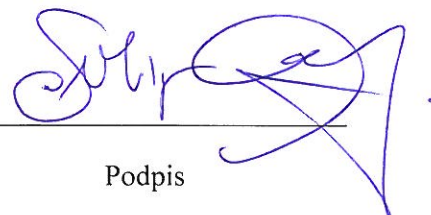
PRÁCI K OBHAJOBĚ: DOPORUČUJI – NEDOPORUČUJI

NÁVRH NA KLASIFIKACI DIPLOMOVÉ PRÁCE:

VÝBORNĚ – VELMI DOBŘE – DOBŘE – NEVYHOVĚL/A

6.6.19

Datum

Podpis